Ч. 194 Середа 31 серпня (12 вересня) 1894 Рік IV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в Адміністрациї „Ґазети Львівскої“ і в ц. к Старостввх на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр-

Єго Вел. Цїсар у Львові.

В школї Міцкевича.

В недїлю, вислухавши служби Божої поїхав Найясн. Пан насамперед до школи Міцкевича. Тут дожидали вже Монарха: Є. Ексц. др. Мадейский, шеф секциї др. Ріттнер, віцепрезидент краєвої Ради шкільної др. Бобжиньский, члени кр. Ради шкільної і окружної та директори і управителї шкіл міских. Коли Найясн. Пан входив до школи шпалїром, котрий творили дївчата біло поубирані, заграла музика імн народний, а рівночасно відспівав той імн і хор зложений з хлопців і дївчат, уставлений в глубинї шкільного подвіря.

Найяснїйший Пан зайшов відтак до салї ґімнастичної, прибраної дуже красно, а коли станув при уставленім престолї, побіч котрого на столї лежала книга памяткова, повитала Монарха учениця V кляси, Ольга Малиновска красною нїмецкою промовою. Дївча, скінчивши промову, приклякло і подало Монарсї красний букет. Найясн. Пан принявши букет спитав дївча, як оно називає ся і хто єго родичі. Дївчина відповіла, що називає ся Ольга Малиновска і що еї батько єсть урядником при зелїзници державній. Монарх вписав відтак своє імя до памяткової книги і вийшов із школи та станув при виходї із подвіря против улиці Театральної, котрою розпочала ся дефіляда учениць при звуках музики. З кождої школи була вибрана она дївчина, котра після проґрами мала зложити у ніг Монарха букет — але Найясн. Пан не допускав до того і відбирав цьвіти від кождої та передав їх своїм ад'ютантам. Пізнїйше надійшла черга на дефіляду учеників, котрі машеруючи здоймали шапки і витали Монарха окликами „Най жиє!“ Так само і хлопцї складали букети. В походї сім взяло участь около 7000 дїтий, т. є. ледви половина всїх, що учащають до львівских шкіл.

Коли похід сей скінчив ся, звернув ся Найясн. Пан до окружаючих Єго: Є. Ексц. п. Міністра Мадейского, Є. Ексц. п. Намістника ґр. Баденього і Віцепрезидента дра Бобжиньского з виразами Свого Найвисшого вдоволеня і додав, що був то одинокий в своїм родї похід.

Найясн. Пан вернув опісля надпроґрамово знову до школи, де дїти шкільні з власної волї, як би на даний знак заспівали імн народний. Монарх вислухав цїлої строфи, перейшов відтак другою брамою до будинку шкільного і оглянув кілька саль, при чім інспектор шкіл міских Барановский поясняв уряджене шкіл а віцепрезидент міста др. Мархвицкий давав поясненя що-до числа шкіл. Монарх опускаючи школу висказав ще раз своє Найвисше вдоволене і поїхав звідси до галицкої Каси ощадности.

Відкритє факультету медичного.

Найважнїйшою і памятною на всї часи хвилею було торжественне відкритє Найяснїйшим Паном медичного виділу львівского университету. Зараз по 9 год. стали збирати ся в будинку інститута для фізіольоґії, анатомії і ґістольоґії, що піднимає ся при улици Пекарскій, в рівній лїнії з головним шпиталем, всїлякі достойники, професори университету, репрезентанти шляхти, властий і сьвіта лїкарского. О 10 год. стояла вже перед будинком войскова музика, а при входї уставились власти унїверситетскі, комітет будови інститута і численні достойники. По лївій сторонї станув ректор унїверситету др. Цвиклиньский в тозї ректорскій, дальше декани трох дотеперішних виділів: теольоґії, права і фільософії і представитель нового виділу проф. анатомії др. Кадий — всї в тоґах — наконець комітет будови інститута. По правій сторонї станули Найд. Архікн. Леопольд Сальватор, Є. Ексц. президент Міністрів кн. Альфред Віндішґрец, пп. Міністри: маркіз Бакеґем, ґр. Вурмбранд, ґр. Фалькенгайн, др. Мадейский і Яворский; ґенералїция з головно-командуючим, кн. Людвиком Віндішґрецом по переду; презес Кола польского Є. Ексц. Филип Залеский, президент висшого суду краєвого Є. Ексц. Яков Сімонович, кн. Адам Сапіга, ґр. Вільгельм Сіміньский-Левицкий, др. Ріттнер, др. Бобжиньский, ґр. Ст. Баденї, Август Ґорайский, А. Єнджейович, ґр. Кароль Лянцкороньский, Стан. Брикчиньский, Давид Абрагамович і богато иньших. Від входу до будинку аж до головної салї творили шпалїр студенти унїверситету. В сали уставились всї професори львівского унїверситету, репрезентанти иньших унїверситетів, достойники і запрошені гостї. Годї нам подавати тут спису всїх участників сего торжества; згадаємо лиш, що були репрезентанти краківского унїверситету др. Найсер і Хробак, з Ґрацу др. Борисикевич, з Черновець др. Гандль і др. Скедль. Дальше були Є. Ексц. Митрополит Сембратович, Преосьв. Юл. Пелеш, Впреосьв. Іссакович, член пруского сойму Йосиф Косцельский, члени галицкого Виділу краєвого др. Гошард, др. Савчак і др. Верещиньский, протомедик др. Мерунович, черновецкий бурмістр Кохановский і заступник бурмістра др. Райс та много иньших.

О год. чверть на 11. прибув Найясн. Пан

---

51)

Матїй Сандорф.

(Повість Юлія Верна).

(Дальше).

Не треба й говорити, що корабель „Феррато“ був уладжений зі всякими вигодами для пасажирів. Крім того мав він ще й сталеві пушки, що набивають ся з заду, дві револьверові канони системи Гочкіса і дві мітрайлези Ґатлїнґа, а на самім передї одну пушку, що стіжковатою кулею, грубою в поперечнику на трийцять дециметрів, стріляла на шість кільометрів далеко.

Штаб корабля складав ся з одного капітана, іменем Кестріка, родом з Дальмациї, другого капітана і двох поручників; до обслуги машин були старший і молодший машинїст, два топвики [1]) і два помічники; залога складала ся з трийцять моряків під проводом одного начальника і двох кватирмайстрів; службу в кухни і сальонах робили два старші кухарі і три Саїти — загалом було на кораблн чотирох офіцирів та сорок і три мужа.

В перших годинах ішов виїзд із заливу Сідри зовсім добре. Хоч дув противний вітер — досить острий вітер від північно-західних берегів — міг капітан надати кораблеви все-таки значної скорости; але годї було розвісити всї вітрила, особливо же передне і чотирогранне вітрило.

В ночи могли доктор і Петро, в обох сусїдних кабінах, а Поент Пескаде і Кап Матіфу в кабінах під палубою спокійно спочивати; паровий яхт плив так само спокійно, як кождий добрий корабель вітриловий і не було чого побоювати ся. А треба сказати, що оба приятелї таки добре спали, підчас коли доктор і Петро майже й ока не зажмурили, так були зажурені.

Коли пасажири на другий день вийшли на палубу, відплив вже був корабель за дванайцять годин більше як стодвайцять миль. Сонце підняло ся було понад такий овид, котрий віщував бурю, а душний воздух казав вже догадувати ся борби елементів.

Поент Пескаде і Кап Матіфу сказали докторови і Петрови добрий день.

— Добре здоровлє! — відповів їм доктор. — Та чи добре спало ся сеї ночи?

— Ми спали, як забиті — відповів Поент Пескаде.

— А Кап Матіфу поснїдав вже перший раз сегодня?

— Ще й як, пане доктор! Випив кави, оттак за макітру та з'їв до того два кільо сухарів.

— Гм.... Трохи за тверді тоті сухарі.

— І ще би! Для такого, що бувало на перекуску гриз камінчики....

Кап Матіфу лиш покивував на то злегка головою — то був у него такий знак, що він годить ся на відповіди свого товариша.

Тимчасом „Феррато“ гонив дальше після виразного приказу доктора з повною скоростию; дві довгі смуги піни значили далеко дорогу, котру прорізував він своїм сподом.

Той поспіх був лиш знаком розважности. Капітан Кестрік радив ся вже доктора, чи не було би порадно причалити до острова Мальти, котрої сьвітла з лїхтарень морских могли вже показати ся около сьмої години з вечера.

В самім дїлї виглядав воздух чим раз грізнїйше. Мимо того, що побережний вітер ставав під захід сонця чим раз сильнїйший, піднималась на всходї чим раз більше густа мрака і засунула наконець може четвертину неба. Саме понад поверхнею води спустила ся непрозора сіра верства, котра ставала таки аж чорна, коли проміне сонця продирало ся кріз провали в ній. Вже й блискавки стали тихцем перелїтати поміж верствами електричних хмар, котрих горішний конець збив ся був в густу, звисаючу масу, що ледви ще зміняла свої обриси. Здавало ся, що розпічне ся борба межи всхідним а західним вітром; чоловік ще не чув нічого, але море, видко, вже почуло, що прийде до тої борби, бо зробило ся неспокійне. Филї стали піднимати ся високо як гори і розбрискували ся та заливали вже палубу яхту. Около

[1]) Люди, що топлять в печи під кітлами.

повитаний грімкими окликами. Ректор Цвиклиньский повитав Монарха при входї і завів его відтак до салї, де виголосив привітну бесїду в котрій зложив подяку за ласку монаршу і попросив о довершенє розпочатого дїла. Є. Вел. Цїсар відповів:

„Тїшить Мене, що можу покласти завершник того будинку а тим самим отворити видїл медичний, котрого заснованє було від давна живим бажанєм краю і Унїверситету. Заявлений Менї від вас висказ вдячности і льояльности приймаю з вдоволенєм і вижидаю з довірєм, що сей Унїверситет, тепер вже повний, тим успішнїйше буде співдїлати в поступі наук та по всї часи буде змагати до виповненя своєї задачі для добра обох народів, глядаючих тут духового образованя“.

По сих словах підписав Найясн. Пан срібним пером акт фондацийний, виготовлений в мові латиньскій. По сїм оглядав Монарх будинок а тимчасом приготовляло ся торжество вмурованя акту фондацийного в завершник. Відповідний до того отвір зроблено в першій плятформі сходів під пропамятною таблицею. В приготовлений отвір вложено скляну пушку з актом фондацийним а з обох сторін станули: архітект Левиньский держачи на срібній таци срібну мідницю наповнену вапном — і радник будівництва Бравнсайз, держачи на золотій таци кельню і молоток з золотою головкою. Найясн. Пан приступив тодї до отвору, набрав вапна і залив ним заглубленє, де знаходила ся пушка з актом фондацийним. Коли відтак заложено отвір цеглами, взяв Найясн. Пан молоток і ударив ним три рави об завершник. Сим закінчило ся торжество і Найясн. Пан вернув до своєї резиденциї.

Тимчасом відбувало ся торжество дальше, але вже в будинку унїверситетскім. Тут промавляли: насамперед ректор Цвиклиньский, дякуючи гостям за участь, відтак ректор краківского унїверситету др. Цоль, проф. Хробак з Відня по нїмецки і др. Найсер по польски; наш краян і славний окулїст з Ґрацу др. Борисикевич, именем краківскої Академії наук єї презес ґр. Тарновский і др., а наконець академіки: Перацкий по польски і Здерковский по руски. Наконець відчитано ще привітні письма і телєґрами і на тім закінчено торжество.

Вечір на виставі дня 9 с. м.

Від часу, як вистава отворена, не було на нїй так богато людий, як в недїлю дня 9 с. м. Сорок тисяч людий, ще й з причинком, то число як на львівску Виставу імпонуюче. Сама Вистава заяснїла невиданим чарівним сьвітлом. Осьвітленєм занимали ся артист-маляр Герасимович, Крижик і Рерінґ. Цїлу улицю головну від брами аж поза сьвітильну фонтану обвішано по обох боках ланцухами горіючих ріжнобарвних бальонів. Низом, на лїво і на право, на ґазонах і стежках (особливо під павільоном Архикнязя Альбрехта, коло павільону Кічиньского) розкинені ріжні сьвітла горіли поміж травою. Гарні очерти тераси перед палатою штуки відбивали фантастично на глубокім тлї ночи, осьвітлені снопами горіючих смолоскипів і величезних лямпіонів. А дальше на площи поміж палатою штуки, а павільоном архітектури, що стояли неначе в огни, яснїла чарівна перша фонтана, понад басеном котрої висїли ґірлянди ріжнобарвних лямпіонів, мов рамена величезного павука, що відбивав ся у водї. Враженє було велике.

Дальше треба було йти поміж горіючі фестони, що лучили з собою щогли з хоругвами, до головної фонтани, окруженої вінком електричних сьвітил, розсипаних по фестонах з ріжнобарвних стяжок. Дальше знов алея, осьвітлена лямпіонами, вкінци осьвітлений образ з цїсарскою короною в горі.

До того були ефектовно ілюміновані декотрі павільони і реставрациї, альтани і вежі в стрийскім парку, що нічною порою на тлї дерев відбивали дуже гарно. На самій же Виставі дїйстне муравлиско людий, бо на 40.000 осіб місця не ставало, поводило ся так порядно, що не було нїякої злої пригоди. О год. 9 люди втихли; музика заграла імн народний, на виставу заїхав перший Архикнязь Леопольд Сальватор з женою і княжною Алїциєю Бурбон. Повитані дирекциєю вистави, засїли в льожах. Небавом почала бити сьвітильна фонтана.

За чверть години голосні оклики заповіли здалека приїзд Монарха. Є. Вел. Цїсаря, котрий прибув на виставу з Є. Е. Намістником, повитала дирекция Вистави і президия. Перейшовши застеленим хідником, Є. В. Цїсар привитав ся з Архикнязем Леопольдом Сальватором і засїв в льожи. В тій хвили хор сьпіваків з „Лютнї“ засьпівав польонеса Мінхаймера. Монарх приглядав ся грі сьвітла фонтани, ілюминациї площі і безмірній товпі, слухав пісні та дякував поклонами войсковими за одушевлені оклики.

Відтак послухав ще Монарх руских пісень: ‚До Зорі і над Прутом; оглянув здалека осьвітлені альтани в стрийскім парку, вийшов відтак з льожі, підійшов до сьпіваків і подякував дириґентови п. Цетвиньскому за гарні продукциї. Потім серед грімких окликів, що не вмовкали анї на хвилину, від'їхав Монарх до резиденциї.

По від'їздї Монарха площа вистави яснїла ще довго від величавого осьвітленя і до пізної ночи снували ся по нїй товпи народу.

Вчера, в понедїлок рано принимав Є. Вел. Цїсар на авдієнциї між иншими: депутацию „Народного Дому“ зложену з о. Делькевича, адвоката дра Ілевича, пос. Кулачковского і урядника асекурацийного; депутацию Ставропигійского Інститута зложену з проф. дра Шарапевича, рад. суду Голиньского і емер. проф. Поляньского; дальше товариства: „Просьвіту“, котру репрезентував пос. Барвіньский (заступаючи голову товариства), Товариство „ім. Шевченка“ репрезентоване пос. Вахнянином, „Руску Бесїду“ репрезентовану дром Савчаком, „Товариство Педаґоґічне“ репрезентоване дир. Харкевичем, „Днїстер“, „Руслан“ і взагалї всї народні товариства рускі.

* * *

Новинки.

Львів дня 11 вересня.

— **Презенту** на Лїщини в епархії перемиской одержав о. Дмитро Хиляк.

— **На будову руского театру** надїслали пп.: Ник. Ромах, учитель в Стратинї 2 зр. 11 кр., зібраних на учительскій конференциї в Рогатинї; — Мих. Мекелита управитель школи в Звенигородї

шестої години настала таки пітьма, бо густі хмари закрили цїлий небосклон. Стали котити ся громи, а ясні блискавки осьвічали непроникливу темноту.

— Кермуйте, куди хочете — сказав доктор до капітана.

— Та й не остаєсь нїчого иншого, пане доктор — відповів капітан. — На Середземнім мори треба бути на все приготовленим. Всхідні і західні вітри борють ся з собою, а коли вже мішає ся до них і туча, то я бою ся, щоби побіда не була по сторонї всхідних вітрів. Море по тамтім боцї острова Ґоццо або Мальти буде розбурхане і не дасть нам спокою. Не хотів би я радити вам, щоби шукати захисту в Ля Валеттї, а всеж-таки нема иншої ради, як підплисти де під західне побереже котрогось із сих островів.

— Робіть так, щоби було добре — сказав на то доктор.

Паровий яхт був як-раз на західнім боцї від острова. На острові Ґоццо, що лежить трохи на північний захід від Мальти і віддїлений від неї двома вузкими проливами, що їх роздїляє малий островець, єсть перворядна лїхтарня морска, що кидає своє сьвітло на яких двайцять і сїм миль далеко.

Що заким би минула година часу мусїв „Ферраоо“ мимо розбурханого моря підплисти близько лїхтарнї. Головна була річ, щоби відшукати ту лїхтарню; треба було старати ся підплисти до неї, але й не занадто близько до берега і тут схозати ся на кілька годин перед бурею.

Капітан Кестрік так і зробив. Але він був і на стілько осторожний, що зменшив скорість корабля, а то длятого, щоби не було якої пригоди, щоби щось не попсувало ся в машинї, або в переднім кінци корабля.

Але минула й година, а морскої лїхтарнї на Ґоццо все ще не було видко. Таки нїяк не можна було розпізнати берегів, хоч скали сего острова піднимають ся до значної висоти.

Буря лютила ся з цїлою силою. Пустив ся теплий дощ грубими каплями. Вітер вхопив тепер цїлу масу збитих на небосклонї хмар і став гнати ними з шаленою скоростию по небі. Там, де їх розривав, показались на хвильку ясні зірки, але відтак знову щезли. Громи били раз по раз у воду, а блискавки обгорнули нераз своїм сьвітлом цїлий яхт.

Аж до сего часу було положенє мореплавців труднє, але нараз мало оно ще й занепокоїти їх.

Капітан Кестрік, котрому здавало ся, що він що найбільше ще лиш на двайцять миль від острова, не міг зважити ся підпливати ще близше до него. Єму таки вже лячно ставало, чи то може не филї ідуть так високо, що він не може добачити сьвітла лїхтарнї. А всеж-таки мусїв він вже бути близько острова. Коли-ж би корабель попав де на яку підводну скалу під берегом, то не було би вже для него ратунку.

Около пів до десятої рішив ся капітан плисти дальше лиш слабою парою. Не казав ще зовсїм застановити машини, лиш робити так, щоби шруба корабельна обертала ся дуже поволи; тим способом удавало ся єму добре кермувати кораблем, так, що той своїм передом ішов завсїгди против филь. Серед таких обставин кидало кораблем таки добре, але й не було обави, щоби він перевернув ся.

Так правив він кораблем може три години, аж до півночи. Опісля положенє ще більше погіршило ся. Як буває часто підчас бурі, так стало ся і тут. Борба межи противуположними собі вітрами, всхідним і західним, притихла. Нараз подув побережний вітер з тої самої сторони, що за дня, але вже такий сильний, як вихор. Перед тим сперла его була струя воздуха з противного боку, а тепер став він серед блискавок дути знову з повною силою.

— Сьвітло з правого боку! — дав знати нараз моряк, стоячий на вартї коло передного машту.

— Кермою в бік! — закомандував капітан Кестрік, що хотів конче відвернути судно від берега.

Він побачив був також сьвітло. Було то перериванє сьвітло і походило очевидно з острова Ґоццо. Був ще як-раз час плисти в противну сторону, бо противний вітер подув з нечуваною силою. „Феррато“ був ще на дві милї від того місця, де несподївано показалась морска лїхтарня.

Машинїст дістав приказ пустити пару, але машина почала нараз робити поволїйше, замість скорше.

Доктор, Петро Баторий, служба корабельна і всї, що були на корабли, зміркували, що попсувало ся щось небезпечно.

Так і дїйстно було; при машинї було щось попсувало ся. Вентіль від воздушної помпи [2]) перестав робити, кондензатор вже зле дїлав і по кількох скрипячих обкрутах, що дали ся так почути, як би настав який вибух, перестала шруба корабельна обертати ся.

Таке ушкодженє машини, бодай серед таких обставин, в яких знаходив ся корабель, годї було направити. Треба би було насамперед відшрубувати помпу, а на то треба було кілька годин часу. До двайцять же мінут міг вихор перевернути яхт на бік.

— Розвісити вітрило від бурі!... Розвісити передне вітрило!... Розвісити також вітрило марсове!

---

[2]) То лиш така назва; на дїлї не єсть то воздушна помпа, лиш помпа, котра впускає до кітла, в котрім єсть пара, студену воду, а тогди пара гусне і робить ся з неї вода, а помпа випомповує з него ту воду. Вентіль єсть то затичка в помпі, котра сама отвирає ся і замикає ся, а кондензатор — то котел, де пара гусне.

12 зр. 20 кр., зібраних за почином п. Мих. Воробця на окружній конференциї в Бібрці; — о. Григ. Лев парох в Бортятині 13 зр., зібраних за купони.

— На електричній зелїзници у Львові лучила ся нещасна пригода. В суботу по 6-ій годині вечером з'їздив зі стрийскої гори один віз трамваєвий, а за хвилю пустив ся за ним другий, оба переповнені публикою. Коли другий віз став спускати ся з гори, урвав ся при нїм гамулець і він пігнав цїлим розгоном на долину. Всї заходи машиніста, щоби віз здержати, показали ся безуспішні і за хвилю прийшло до катастрофи. З великою силою ударив задний віз на попеиред їдучий вагон, а наслїдки того удару були досить сумні. Кілька осіб покалїчило, кілька потовкло, дві викинуло з воза, а кількох, видячи грозячу небезпечність, вискочило. Взагалї покалїчених 7 осіб. Між покалїченими є о. Михайло Кульматицкий з Городка, має здерту шкіру над лївою бровою і рану на лици; крім того ушкоджені також дві особи з Дobчиць під Величкою і Вінкентій Дашкевич, машиніст трамваєвий. Машиніст потерпів найбільше. Про инші особи нема точних вістий, бо їх відвезено до домів і віддано в опіку родини.

— З нагоди 25-лїтного ювілею істнованя „Руской Бесїди“ в Чернівцях подарували учителї кіцманьского повіта портрет окружного інспектора п. Омеляна Поповича, чоловіка дуже заслуженого коло розвитку черновецких товариств руских, до галерії портретів визначних буковиньских патріотів. Портрет вручила окрема депутация під проводом надучителя п. Никитовича голові „Руской Бесїди“ — послови Є. Пігулякови в присутности поважного числа зібраної інтелїгенциї.

— Сушенє льну в хатї було вже нераз причиною нещасної пригоди. Така пригода лучила ся дня 4 с. м. і в Березовици коло Тернополя. Селянин Прокіп Стишин з жінкою пішли в поле на роботу, а дома остали ся 20 лїтня донька і 3-лїтний синок. Хлопчина вилїз на припічок, де сушить ся лен, і бавив ся там спокійно, коло нараз бухнула поломінь і огорнула дитину. Сестра була тодї на дворі. Почувши крик, вбігла в хату, вхопила брата, але вже було за пізно. Дитина так попарила ся, що по кількох годинах померла. А се лен заняв ся і довів до такого нещастя.

— Померли: Мария Пясецка, вдова по сьвященику зі Скваряви, у Вишеньці великій в 95. роцї житя. — Данило Стрільбицкий, народний учитель, в Клещівнїй на сухоти в 30 роцї житя. — Жигмонт Вайзер, властитель фабрики в Сасові, помер нагло у Львові. — Миколай Карчевский, аптикар, у Кутах в 78 р. житя.

— Пожар лїсів в північній Америцї. Довготреваюча посуха в північній Америцї закінчила ся страшною пригодою, в котрій згинуло звиш 1500 людий. Яких 50.000 осіб стратило весь свій маєток. В Міннесота, околици славній зі своєї буйної рослинности і урожайної землї, згоріло шість міст. У Вісконсін знївечив огонь сїм цвитучих міст. Богато хуторів, що стояли серед лїсів, разом з їх мешканцями згоріли так, що й слїду по них не остало ся. Сей невиданий огонь шалїв минувшого місяця через два днї. Найбільше потерпіло місто Гінклей в державі Міннесота. З поблизьких лїсів вітром розношені головні впали на місто і запалили его так скоро, що не було часу задзвонити на тревогу. Мешканцї міста розбігли ся на ріжні сторони. На другий день відділи ратункові понаходили спалених людий на улицях. Коло трупів людских лежали спалені конї, воли, вовки, оленї і инші дикі звірі, що збігли ся з лїсів до міста. На однім місци найдено 96 трупів, з котрих лише чотири можна було розпізнати. З Нового Иорку доносять, що в декотрих околицях ще доси горять пралїси.

Телеґрами.

Прага 11 вересня. Є. Вел. Цїсар велїв заявити громадї міста Ляндскорони за торжественне приняте, за патріотичні чувства династичні і докази вірного привязаня до цїсарского дому Своє Найвисше признанє. Монарх з вдоволенем переконав ся о мирнім змаганю обох народів.

Відень 11 вересня. Член Палати панів і професор університету Адольф Екснер помер нагло на удар серцевий.

Петербург 11 вересня. В суботу вихопив ся із шин поїзд товаровий коло Петербурга, внаслїдок чого розбило ся 16 ваґонів; один урядник службовий при поїздї погиб а двох покалїчило ся. Загально думають, що хтось відорвав шини і довів до сеї катастрофи.

Шанґай 11 вересня. Зачувати що Японцї замкнули Хінцїв в північній Кореї зі всїх сторін.

Нові книжки! Кобзар Т. Шевченка, критичне видане в гарній оправі з пересилкою 5 зр. **Записки** тов. ім. Шевченка, 4 томи по 1 зр. — **В. Чайченка:** Твори прозаїчні ч. І. 80 кр. ч. ІІ 60 кр. ч. ІІІ. 80 кр.; Під хмарним небом, поезиї ч. І. 1 зр., З народного поля, поезиї ч. ІІ. 60 кр. — **Сибір** О. Кенана ч. І. ІІ. 1·20 зр. — **Пролісок**, збірник поезий Павла Граба ч. І. 20 кр.— **Словар** рос.-укр. ч. І. Уманця і Спілки, 2·50 зр.— Твори ч. І. Трохима **Зіньківского** 1 зр. — Лесї Українки і М. Стависького: Книга пісень **Гайного** 80 кр.; Л. Українка: **На крилах пісень,** поезиї 60 кр. — Ол. Колеси „про Юрия **Федьковича**“ 20 кр. — **Пани і люди,** повість Левенка 80 кр. Єго-ж **„Солдатский розрух“** 10 кр. Історичну бібліотеку і всї вичислені книжки можна купити в книгарни тов. ім. Шевченка у Львові, при ул. Академічній ч. 8.

— У Львові виходять ті лїтературні часописи і вістники: **Зоря**, ілюстроване письмо лїтературно-наукове, 72 аркушів друку на рік, коштує 6 зр. у Львові, ул. Академична ч. 8. — **Дзвінок**, ілюстроване письмо для науки і забави руских дїтий і молодежи; 36 аркушів друку, 5 зр. у Львові ул. Чарнецкого ч. 26. — **Правда**, місячник полїтики, науки і письменьства, около 60 арк. друку, 5 зр. у Львові ул. Академічна ч. 8. — **Житє і Слово,** вістник лїтератури історії і фолькльору; 60 аркушів друку 5, зр. у Львові, ул. Глубока ч. 7.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1894, після львівск. год.

Відходять до

	Поспішний		Особовий			
Кракова	3·00	10·46	5·26	11·11	7·31	—
Підволочиск	6·44	3·20	10·16	11·11	—	—
Підвол. Підзам	6·58	3·32	10·40	11·33	—	—
Черновець	6·51	—	10·51	3·31	11·06	—
Стрия	—	—	10·26	7·21	3.41	7·46
Белзця	—	—	9·56	7·21	—	—

Приходять з

Кракова	3·08	6·01	6·46	9·36	9·36	—
Підволочиск	2·48	10·06	6·21	9·46	—	—
Підвол. Підзам.	2·34	9·49	9·21	5·55	—	—
Черновець	10·16	—	7·11	8.13	1·03	—
Стрия	—	—	9·23	9·10	12·46	2·38
Белзця	—	—	8·24	5·21	—	—

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

В інформацийнім бюрі ц. к. австр. зелїзниц державних у Львові ул. Третого Мая ч. 3. (Готель Імперіяль) продає ся білети полосові і окружні, пляни їзди і тариф у форматї кишеневім і дає ся інформациї в справах тарифових і перевозових. У тім бюрі, а також у такім самім бюрі у Відни (I. Johannesgasse 29) уділяє ся устних або письменних пояснень в справах служби на ц. к. австр. зелїзницях державних. О скілько підручники зі. зваляють, можна тамже засягнути інформаций що до решти австро-угорских і заграничних зелїзниць.

Час подаємо після годинника львівского він ріжнить ся о 35 мінут від середно-европейского (зелїзничого): коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 35 мін.

За редакцию відповідає Адам Кроховецкий.

То були прикази, які видав капітан Кестрік один по другім, зміркувавши, що зможе удержати судно ще лиш вітрилами верх води. Всї взялись як один до роботи. Що й Поент Пескаде з своєю зручностию та его товариш велит з своєю силою поспішили також на поміч — о тім чей не треба й говорити. Линви до натяганя вітрил мусїли подати ся в руках Капа Матіфу — хиба би пукли.

Але положенє судна не було тим зовсїм забезпечене. Судно пароходне, довге а вузке, що не іде глубоко у воду і має мало вітрил, не дає ся удержати против вітру; линви на нїм можуть попукати, машти поломитись і вітер погонить ним на филї. Отсе могло стати ся і з „Ферратом“. Поминувши то, що трудно було розвісити на нїм вітрила, то таки против вітру не можна ним було нїяк плисти на захід. Вітер гнав ним до берега і не оставало ся нїчого, як хиба шукати місця, де би причалити. Серед темної ночи не міг капітан нїяк доглянути берегів. Він знав, що Ґоццо відділяють від Мальти два вузкі проливи, північний і полудневий Коміно, але куди ему плисти, щоби дістати ся на західне побереже острова, або може навіть до порту Ля Валлєтта? Хиба якийсь лотсман або якийсь рибак міг би був показати дорогу. Але котрий рибак зважив би ся був серед так бурливої ночи підплисти до корабля?

Парова свиставка яхту стала свистати на трівогу і стрілено кілька разів з пушок.

Нараз від берега серед мраки показало ся щось темного. То плила лодка до загроженого „Феррата“, То певно був якийсь рибак, котрого буря змусила була шукати захисту в малій пристани коло Меллеги. Там десь сховав він свою лодку між скалами а сам влїз може до печери богинї Калїпсо, так чудної, як печера Фінґаля на островах Гебрідах коло Шкоциї і там зачув свист і вистріли з яхту.

Він пустив ся отже на поміч яхтови з нараженем власного житя і хиба ще він міг подати якийсь ратунок. Лодка підпливала чим раз близше. На яхтї держали вже линву, щоби єї кинути до лодки. Ще треба було лиш кілька хвиль, але ті хвилї здавались вічностию, бо скали були вже під боком.

В тій хвили кинули линву, але величезна филя підоймила лодку і кинула нею об бік „Феррата“ так, що розбила єї на дрібні кусні а рибак, що сидїв в лодцї, був би певно погиб, коли-б Кап Матіфу не імив був его ще завчасу за руку та не витягнув на корабель.

Рибак той не кажучи й слова, — бо й не було вже на то часу — побіг чим скорше до колеса від керми, та як-раз в тій хвили, коли „Феррато“ своїм передним кінцем мав вже ударити аб скалу, навернув ним і направив у вузкий пролив, північний Коміно. Вітер дув тепер в корабель із заду і за кілька хвиль станули они коло всхідного побережа Мальти в спокійнїйшим мори. Яхт плив ще може пів милї вздовж берегів острова. Около четвертої години рано, коли стало розвиднювати ся, навернув яхт до каналу коло Ля Валлєтти та запустив якор коло греблї Сенґлєа при в'їздї до военного порту.

Доктор Антекірт приступив до молодого чоловіка, що стояв на командантскім містку і відозвав ся до него:

— Ви нас виратували, мій приятелю!
— Я зробив лиш, що моя повинність.
— Чи ви може лотсман?
— Нї, пане, я собі лиш рибак.
— Як же вам на імя?
— Люїджі Феррато.

(Дальше буде).

ІНСЕРАТИ.

Велика Львівска Льотерия Виставова

Послідний місяць

Головні виграні

60.000 зр. 10.000 зр. 5.000 зр.

в готівці по потручению лише 10%

Львівскі льоси виставові по 1 злр.

поручає

Ґольдштерн & Левенгерц, Самуелї і Ляндав.

Бюро оголошень і дневників

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

до всїх дневників

по цїнах ориґінальних.

До

Народної Часописи, Ґазети Львівскої і „Przegląd-y"

може лише се бюро анонси приймати.

С. Спітцер у Відни

поручає

Товари камінні і шамотові.

Плити білі і кольорові. — Насади коминкові. Комплетні уряджения для стаєн і обор.

На жадане висилаємо катальоґи.

Заступники для Галичини і Буковини

Гамель і Файґель

у ЛЬВОВ, улиця Коперніка число 21.

Всі прибори

для аматорів і фахових фотографів

именно:

папір альбуміновий, целюидиновий, течі, шкла, хемікалия найдешевше купити можна впрост у заступників фабрик найбільших

ГАМЕЛЬ і ФАЙҐЕЛЬ

Львів, ул. Коперніка 21.

Льоси

вистави краєво[ї]

штука 1 зр. а. в.

Головна виграна

60.000 зр.

продає

Л. ИЛЬОН

бюро

дневників і оголошень

ул. Кароля Людвика 9.

С. Кельсен у Відни

поручає

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Комплєтні уряджения купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для ГАЛИЧИНИ і БУКОВИНИ

Львів ГАМЕЛЬ і ФАЙҐЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане висилає ся катальоґи.

З друкарні В. .. овиньского під зарядом В. І. Вебера.